

8.41x13.65	1	עמוד 15	הארץ - כותרת	31/01/2019	67021935-3
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונות - 80790					

מכתבים למערכת הארץ

רק עיוור לא יראה

בתגובה על "אל חברי בציונות הדתית", מאת מירון ת. איזקסון ("הארץ", 27.1)

איני יודע איך לקרוא במכתבו של מירון איזקסון "אל חברי בציונות הדתית". האם אני, איש תורה ועבודה מאז עומדי על דעי, נמנה עמם? הייתכן כי הוא מתכוון גם לכשכמותי, ציוני דתי שיש לו ריב עם עצם צמד המלים "ציונות דתית", כאילו יש בעולם ציונות אחת, חילונית או מחולנת, שנעשה לה דה-לגיטימציה מעצם העובדה שהציונות האחרת, הדתית, היא הלגיטימית.

עודני משתייך למהלך, שהיה מהפכני בקרב מייסדי "המורח" – כמו הרב יצחק יעקב ריינס (1839–1915). הם ראו בציונות כולה תנר עה דתית, מעצם מהותה, גם אם ראשי הציונות המדינית לא נמנו רובם ככולם עם שומרי המצוות. שיבת ציון היתה כורח היסטורי, מיסודה העמוק ביותר של האמונה היהודית הדתית. כפי שכתב אהרון ברט (1890–1957), חותם השטרות הישראליים הראשונים, על תיאודור הרצל בספרו רב התפוצה "דורנו מול שאלות הנצח": "רק עיוור לא יראה איך השתמשה ההשגחה באיש זה אחרי שהעמיד עצמו לפקודת מגמתה". היו גם חילוקי דעות. לדידו של הרב משה עמיאל (1882–1945), הגיע הרצל אל הציונות בעקבות משפט דרייפוס והיה למולידה של תנועה, הרואה בשנאה לישראל את הכוח המניע של הציונות. אך לאיזקסון אין עסק עם כל אלה. הוא אינו מתמודד כלל ועדיין קר עם השינוי שתגלש את הציונות הדתית מכלל הציונות. בלב המערכה הפוליטית הישראלית עומדת שאלת יסוד אחת: האם האומה הזאת תלך יחדיו אל גורלה, או האם מתוקף סמכות הבחירה, חובה על הציונות הדתית להוליך את ישראל כולו לגורלו? האם הדמוקרטיה הישראלית, לטוב או למוטב, אחראית לעתיד, או שמא ההשגחה העליונה ושליחיה "בבית היהודי" או ב"ציונות הדתית" הם הממונים על הובלת העם כולו? מי שרואה בכל אלה נושא פוליטי, אינו מבין את עומק השבר העובר לאורכה של מדינת ישראל.

יצחק מאיר, שגריר ישראל בדימום, מראשי המפד"ל בעבר